

РЕШЕНИЕ

№ 826

гр. Пловдив , 17.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, Х НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в публично заседание на осемнадесети май, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Светослав Н. Узунов

при участието на секретаря Марина П. Малинова
като разгледа докладваното от Светослав Н. Узунов Административно наказателно дело № 20215330202793 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН

Образувано е по жалба на С. Х.. А., ЕГН *****, против Наказателно постановление № 558930-F584725/03.02.2021г., издадено от Директора на Дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП- Пловдив, с което на С. Х. А. е наложено наказание „глоба“ в размер на 500лв. за нарушение на чл. 109, ал. 1 вр. чл. 107, т. 3 от ЗДДС.

С жалбата се навеждат съображения за наличие на многобройни смекчаващи вината факти и обстоятелства, поради което и се счита, че е налице маловажен случай на административно нарушение. Моли се да бъде отменено обжалваното наказателно постановление.

Въззиваемата страна, чрез процесуалния си представител, взема становище за неоснователност на жалбата и моли процесното наказателно постановление да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата е подадена в законоустановения 7-дневен срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, доколкото е входирана на 08.04.2021г., а наказателното

постановление е връчено на 02.04.2021г., Жалбата също така е подадена от процесуално легитимирана страна, против акт, подлежащ на обжалване по съдебен ред, поради, което се явява процесуално допустима и подлежи на разглеждане по същество.

Съдът като се запозна с приложените по делото доказателства, обсъди доводите, изложени от страните и служебно провери правилността на атакуваното постановление, намери, че са налице основания за неговото потвърждаване по следните съображения:

От събраните по делото доказателства се установява следната фактическа обстановка: При извършена служебна проверка на 16.12.2020г. в ТД на НАП- Пловдив се установило, че жалбоподателката е извършила нарушение на разпоредбите на ЗДДС, доколкото след настъпване на основание за задължителна дерегистрация по ЗДДС на ЕТ „Арта-Архитект О.А. – Х.А. – С.А.“, ЕИК 826247660 не е подадено в ТД на НАП-Пловдив заявление за дерегистрация по ЗДДС на основание чл. 107, т. 3 от ЗДДС в законоустановения 14-дневен срок от вписване на обстоятелството в Търговския регистър. Заличаване на търговеца е вписано на 17.07.2020г. (видно и от извършената служебна проверка в публичния търговски регистър), поради което заявлението за дерегистрация по ЗДДС е следвало да бъде подадено в ТД на НАП-Пловдив в срок до 31.07.2020г. включително.

Нарушението било установено на 16.12.2020г., при извършване на документална проверка за установяване на обстоятелства за дерегистрация по ЗДДС и документирана с протокол № 1600041643/16.12.2020г. въз основа на който е издаден Акт за прекратяване на регистрацията по ЗДДС с № 160992003658246/16.12.2020г.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото писмени доказателства, както и въз основа на разпита на свидетеля Ч.. Следва да се отбележи и че посочената фактическа обстановка не е оспорена с жалбата, нито с възражението срещу АУАН.

Въз основа на изложената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

От приложената по делото Заповед № ЗЦУ 1149 /25.08.2020г. се

установява компетентността на административно наказващия орган и на актосъставителя – въз основа на делегацията по чл. 193, ал. 2 от ЗДДС – 1.2.в. от Заповедта.

При съставянето на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на защита на жалбоподателя. Актът е бил съставен в присъствието на упълномощен представител на жалбоподателя, като е представено и пълномощното, видно от което адв. Е.Г. е била упълномощена от С.А. да я представлява пред ТД на НАП. Фактическата обстановка, изложена в АУАН, изцяло кореспондира на тази посочена в НП. Както в АУАН, така и в НП подробно са изброени съставомерните обективни признаци на допуснатото нарушение и нарушените правни норми. Спазени са законоустановените реквизити на АУАН и НП.

При съставянето на АУАН и издаването на НП не са нарушени сроковете по чл. 34 ЗАНН. Нарушението е открито не преди 18.11.2020г. (когато е започнала проверката на жалбоподателката), АУАН е издаден на 05.01.2021г., а НП - на 03.02.2021г., тоест преди изтичане на сроковете, предвидени в чл. 34 ЗАНН.

Въз основа на правилно установена фактическа обстановка, съвсем законосъобразно административно наказващият орган е счел, че с действията си жалбоподателката е извършила нарушение на чл. 109, ал. 1 вр. чл. 107, т. 3 от ЗДДС, тъй като обективно е пропуснат определеният в закона срок за подаване на заявление за deregистрация – 14-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство по чл. 107 от ЗДДС, което в случая се явява заличаването на ЕТ от търговския регистър.

Нарушението е извършено чрез бездействие като форма на изпълнителното деяние от страна на жалбоподателката. Дължимото поведение на наказвания субект е било след заличаването на едноличния търговец на 17.07.2021г. да подаде най-късно до 31.07.2021г. заявление за прекратяване на регистрацията (deregистрация). Диспозицията на правната норма очертава нарушението като такова на просто извършване. Със самия факт на пропускане на установения в закона срок, нарушението се явява довършено, като не е необходимо да настъпва допълнителен общественоопасен резултат -

в този смисъл са и Решение № 1303 от 4.06.2012 г. на АдмС - Пловдив по к. а. н. д. № 1196/2012 г., както и Решение от 18.12.2008 г. на АдмС - Пловдив по к. н. а. х. д. № 2073/2008 г., 21-ви с-в.

Приложена е и правилната санкционна норма на чл. 178 от ЗДДС, която словесно препраща именно към нарушението по чл. 109, ал. 1 вр. чл. 107, т. 3 от ЗДДС. Наложената имуществена санкция е в минималния установен от закона размер-500 лв.

Неоснователни са доводите на жалбоподателката, че случаят бил маловажен по смисъла на чл. 28 ЗАНН.

Доколкото в ЗАНН няма легално определение на понятието "маловажен случай", предвид препращащата норма на чл.11 от ЗАНН, следва да намери приложение легалната дефиниция на това понятие, дадена в нормата на чл.93, т. 9 от НК, като се приеме, че маловажен случай на административно нарушение е налице, когато извършеното административно нарушение, с оглед липсата на вредни последици или незначителността им и с оглед другите смекчаващи отговорността обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид.

Стъпвайки на тази законова дефиниция, практиката е извела правилото, че за да се счете, че случаят е маловажен, следва да се констатира, че степента на обществена опасност както на деянието, така и на дееца, е по-ниска от обичайните за подобни нарушения.

В конкретния случай съдът намира, че деянието разкрива типичната, а не по-ниска степен на обществена опасност от обикновените случаи на нарушение по чл. 109, ал. 1 вр. чл. 107, т. 3 от ЗДДС, доколкото обстоятелства, които да обуславят маловажност на случая, не са налице.

Не може да бъде такова на самостоятелно основание обстоятелството, че е липсвала дейност на едноличния търговец за периода след заличаването му, нито обстоятелството че нарушението е извършено за първи път. Дерегистрирането на търговеца при настъпване на посочените в чл. 107 от ЗДДС юридически факти е задължително, за разлика от дерегистрирането по чл. 108 от ЗДДС. На следващо място, нарушението както вече се посочи е

формално, на просто извършване, поради което и за осъществяването му не е необходимо настъпването на каквито и да е вредни последици за фиска. Действително липсата на последваща дейност, както и обстоятелството, че нарушението се явява първо за дружеството, се явяват смекчаващи обстоятелства при обсъждането на конкретното нарушение, но тези обстоятелства трябва да се обсъждат в съвкупност и с другите обстоятелства по делото, преди да се пристъпи към приложение на чл. 28 от ЗАНН.

В случая липсва най-характерният белег на маловажния случай, а именно – доброволно отстраняване на нарушението, по собствена инициатива на нарушителя, в кратък срок след допускането му. В случая нарушението не е било отстранено от лицето над 4 месеца от извършването му. На следващо място, нарушението дори не е било отстранено от нарушителя, а отстраняването е било извършено от административно-наказващия орган по реда на чл. 110, ал. 1, т. 2 от ЗДДС с Акт за прекратяване на регистрацията по ЗДДС от 16.12.2020г., което обстоятелство не се оспорва от жалбоподателя. Така противоправното състояние е съществувало в един значителен период от време, който при всички положения следва да бъде отчетен при определянето на отговорността на нарушителя.

Водим от горното, настоящият състав счита, че в случая правилно административнонаказващият орган не е приложил чл. 28 от ЗАНН. По отношение на констатираните от страна на жалбоподателя и установени в хода на производството смекчаващи обстоятелства, същите обуславят налагането на санкцията при условията на чл. 27 от ЗАНН в минималния предвиден в закона размер от 500 лв., който размер се явява десеторно по-нисък от максимално предвидения в чл. 178 от ЗДДС.

С оглед на изложеното, процесното наказателно постановление се явява законосъобразно, поради което същото следва да бъде потвърдено.

По разноските:

С оглед на крайния изход на спора, разноски се дължат от жалбоподателката на въззиваемата страна. На основание чл. 63, ал. 5 ЗАНН вр. чл. 37, ал. 1 ЗПП, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, съдът определи да бъде присъдено възнаграждение в размер на 80 лв. за осъществяването на защита от юрисконсулт, като съобрази фактическата и

правна сложност на делото и вида и количеството на извършената дейност.

По аргумент от т.6 от ДР на АПК, вр. чл. 63, ал.5 ЗАНН, вр. чл. 27 ГПК, разноските следва да се присъдят в полза на юридическото лице, разпоредител с бюджетни кредити, в чиято структура е включен наказващият орган. В случая на основание чл.2, ал.2 ЗНАП това се явява Националната Агенция по приходите.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 558930-F584725/03.02.2021г., издадено от Директора на Дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП- Пловдив, с което на С. Х. А. е наложено наказание „глоба“ в размер на 500лв. за нарушение на чл. 109, ал. 1 вр. чл. 107, т. 3 от ЗДДС.

ОСЪЖДА С. Х. А., ЕГН ***** да заплати на Националната Агенция по приходите на основание чл. 63, ал. 5 ЗАНН вр. чл. 37, ал. 1 ЗПП, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ разноси в настоящото производство в размер на **80 лв.** за защита от юрисконсулт.

Решението подлежи на обжалване пред Пловдивски Административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за постановяването му.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____